

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak. Nyilttértek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadatanak:

Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Ooppelik A., «Általános Tudósító» hirdetési osztálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér petitsora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Adventhez.

Vallásosnak lenni a templomban, nem nehéz; de az se nehéz, hogy gondolatainkat s érzelmeinket összpontosítva, ünnepélyes hangulatban részt vegyünk az isteniszteletben vasár- és ünnepnapokon a templomban. Sokkal teresebb azonban a keresztény hivatásra nézve, vallásához hűtlennek nem lenni a világban, lenni vallásosnak s igazlelkűnek az irodában, műhelyben, piacon, mezőn és a háztartásban; foglalkozni jó s magasztos gondolatokkal és érzelmeikkel a mindennapi élet nyilvánításában és zajában.

Vallási elveit s érzelmeit szilárdan, rendületlenül megőrizni a világba való belépésnél épp oly nehéz, mint fentartani a tropikus növény üdeségét a szabad ég alatt — télen.

A nehézség mindig oly nagynak és legyőzhetlennek látszott az emberek előtt, hogy csak kevesen törekedtek becsületesen s elszántan annak legyőzésére. A nagy többség különféle ürügyek alatt kerüli ezen megérőltetést: hogy t. i. jó s ájtatos legyen a templomban és a világban egyaránt.

Ennek azután az a következménye, hogy a vallás csak vasár- s ünnepnapra ügygyé válik; vagyis a mindennapi szükséglethez tulságosan fényes ruházzák, melyet csak ünnepélyes alkalmakra veszünk fel, de azonnal levetjük, a mint az oly ünnepélyes idő

elmult. Ha tehát éppenséggel nem volna lehetséges összekapcsolni a vallást mindennapi hivatással, akkor csakugyan legokosabb s legóvatosabb volna, felhagyni minden világi munkával.

S akkor kötelessége volna a munkásoknak, iparosoknak, államférfiaknak, tudósoknak s bármily más hivatású embereknek azonnal elhagyni a szokásos foglalkozások pályáját, az életből folytonos ünnepet tenni és magát szentelni állandó imának szakadatlan elmélkedésnek s a lelki údvöről való folytonos gondolkodásnak.

De hát éppen az ilyen áldozatnak lehetetlensége bizonyítja, hogy hasonló áldozatot tölünk senki sem kíván. Az, aki ezen világot igazgatja s kormányozza, nem oly tyranus, hogy összeegyeztethetlen munkákat parancsoljon. Az anyagi világban nincsenek egymással ellenkező törvények, s ép oly bizonyos, hogy az erkölcsi világban sincsen két törvény, melyek egyikének engedelmeskedni nem kellene. Bizonyos az is, hogy az erkölcsi világban is létezik a munka törvénye. A mindennapi munka minden tekintetben kötelesség és sok tekintetben kényszerűség.

Mit értünk a »vallás« szó alatt? A vallás tudomány, vagy másképp oly tannak rendszere, mely hitet követel és oly kötelességek rendszere, melyeket teljesíteni kell.

A vallás tehát oly tudomány, mely arra

tanít s kötelez, hogy jót tegyünk s jót cselekedjünk.

Ezen tudomány tanítványává válni annyit jelent, mint lenni igazságosnak, igazgátszeretőnek, tiszta szívűnek, önfeláldozóknak, türelmesnek és tisztának szóban és tettben.

Az iskola pedig, melyben e tudományt megtanulni lehet, nem az elzárt terem, hanem a nagy világ.

Nem is valami szentelt, csakis vallási gyakorlatokra szánt hely az, melyből az ezen tanban tökéletesen megedzelt tanítványok kiküldetnek a nagy világba, hanem maga az a nagy világ az; az a nyers, mindennapi világ összes gondjaival, kísértéseivel, ellen-ségeskedéseivel, versenygyejeivel, az ő minden órában hazudozó s csalatkozó természetek s érzelmeik hangulatával.

Ez tehát azon tudomány, melyet mindenki üzhel, mely számára bármily foglalkozás mellett mindenkinek elég szabadsága, bármily hivatás mellett elég ideje van.

Mert az a tudomány, az a tan rövid és csak abból áll: tanulj nemesen, becsületesen élni!

A jó könyvekbe való folytonos bele-mélyedés, imádkozás, dicsőenkek és vallási szertartások: még nem képezik a vallást. Ezek ugyan szükségesek a valláshoz, és a vallásos embereknek nehéz azokat nélkülözni; de a vallás mindenekelőtt s főleg abban áll: valljon az Istent a kötelességek

TÁRCZA.

Az életből.

I.

Hüvös tavaszi est A doktor lakása előtt kocsis áll meg. Nehézkesen száll le az öreg kocsis sáros csizmáiban és kopogtat az ablakon.

Még csak tíz óra van, de a falu csendes, mintha ki volna halva és a doktor — dühösen, hogy első álmában háborgatják — rárivall a jövevényre: Ki az, mit akar? — Maga? Na jó. Mi baj? az ördögbe, nem tudtak előbb jönni? Álmosan, rossz kedvűen felöltözik. Szidja a hüvös, kellemetlen időt, orvosi pályáját, mely az urat sem engedi urnak lenni, az egész világot.

Végre elkészült és indulhatnak. Lassan halad előre a kocsis a tengernyi bánáti sárban és a kocsis nem egyszer kénytelen leszállni, hogy a kerekekből kipiszkálja a szurokszerű fekete földet.

Az orvos bosszankodik. Ki tudja, milyen csekélységért hívják megint, aztán meg nem is az urasághoz.

Szerencsére a Gyehló itt van a közelben és alig egy órányit után megáll a kocsis Mestrovics ispán lakása előtt. A ténasszony, egy még fiatal kinézésű, csinos, gömbölyű kis asszonyka már a folyosón várja a doktort és bevezeti beteg urához. Ez szótlanul, csukott szemmel fekszik ágyában, csak néha-néha nyöszörgésképpen nagyot lélegzik.

A doktor megnézi, tapogatja, aztán az asszonyhoz fordul:

— Hát miről is panaszkodik?

— Kérem szépen, nem is panaszkodott tulajdonképpen . . . Haza jött a vásárból és alig hogy bevászorgott a szobába, összeesett.

— Nincsen semmi baja, bizonyára sokat ivott. Csak aludja ki magát. — Azzal kifelé tartott.

— De doktor ur kérem, talán mégis írna valamit szegénynek. — és rámutat az asztalon levő papírra.

— Föltöltes, kutyabaja — reggelre jó lesz minden.

Az orvos most még jobban haragszik, hogy ilyen csekély baj miatt hívták.

Az asszony pedig szomoruan ül a beteg ágya mellett, lesi minden mozdulatát. Közben Viorára gondol, ki a nagynénjénél van a városban és ott az öreg Popádia felügyelete alatt varrja a staffingját.

Most mintha a mellékszobában kis zajt hallana. Bemegy, De nincs ébren egyik sem a gyermekek közül, nyugodtan fekszenek kőzos fejük a vánkosokon. Gyengéden megsimogatja az egyiket, megigazítja a takaróját a másiknak, aztán megint az urához megy, föléje hajol, nézi, hogy szendereg-e még. Sehogysem fér a fejébe, amit a doktor mondott. Nem volt az ő férje sohasem iszákos, józan ember volt az mindig, gondos, gyengéd férj és apa. A régi doktor jobban is ismerte a természetét. És amint úgy élettelenül látja ágyában fekdőni, átvillan agyán a rémes gondolat: Hátha meghal . . . mi lesz belőle azzal a hat

gyermekkel . . . aztán meg a Viorát elvonné-e azért a tanító . . . Istennem . . . és a mézsáros megadta-e már a tétén árat . . . tegnapelőtt csak foglalt adott, azt látta. És a fiuknak a városban meglesz-e eslejen a kospénzük? . . .

Ijedten fogja meg a férje kezét: jég hideg; czirogatja, nevé szölija, kérdéseket intéz hozzá, de nem kap választ. Kétségbeesve csavarja fel a pislogó lámpát és úgy világitja meg férje arcát — hát látja, hogy hideg, merev, halott. Szivetszakasztó görcsös sírással térdre esik a holttest mellett.

II.

A kastély egyik ablakánál áll a báró.

— Mintha kocsizörgést hallanék. Te is? — Igen én is. Ki és mi lehet az? Csöngsed be az inast!

— Jean, miféle kocsis hajtott ki az imént az udvarból?

— Az a doktor volt, kérem. Mestrovicsékhoz vitték, beteg az öreg.

— Mióta? hisz még reggel beszéltem vele.

— Csak annyit tudok, nagyságos ur, hogy betegem jött haza a vásárból.

— Szegényt meg kell nézmem.

Át is ment a báró az ispán lakásához és halkan kopogtatott az ajtón. Mivel választ nem kapott, már vissza akart fordulni, de mégis nyugtalanította régi, hű szolgája betegsége. Benyitott. Ott találta szegény Mestrovicsné egyedül, sírva kétségbeesve a halottas ágy mellett. Megesett a szive a szegény asszonyon — hiszen különben is jóléki ember volt — és felemelte, vizsgálta

közepette s e világ viszontagságai között dicsőltük-e; vajjon haladunk-e az élet pályáján bajok, viharok s kísértések közt az isteni igazság irányítójával; és eljárunk-e becsületesen, okosan, bölcsen s elszántan az élet nagy küzdelmében, mindig szemünk előtt tartva isteni nagy vezérünket.

Félre tehát azon gondolatlalt, mintha csak a lelkesekhez és az ájtatoskodókhöz tartoznánk a vallás és mintha a vallásos élet és a szent áhitat bele sem illenék a nyers, s kíméletlen világba.

A gondolat hangulata teszi a dolgokat magasztosaknak vagy aljasaknak, világiaknak, vagy szellemieknek. A szent tárgyak között töltött élet lehet teljesen világi, s viszont a világ örvényébe s vizályaiba bele-rántott élet lehet mégis szent, isteni.

A szív, a lélek tisztaságától függ minden! A vallás a lélekben kieszközi, hogy az élet minden munkája, minden fáradozása, nyeresége s vesztesége, ellenségeskedése s versenyése és minden eseménye eszközévé lehet a vallási tökéletesítésnek.

Vegyük be a vallási elveket mindennapi életünkbe! Az elv emel mindent, a mit csak megérint.

Vigyük be a vallást a mindennapi életbe és ez az élet hasznossá válik, nemessé s becsületessé.

Vigyük be a vallási elveket mindennapi életünkbe és a mindennapi élet megtalálja örökkévalóságát.

»A világ elmúlik, a szemmel látható dolgok ideiglenesek.«

Minden munka, gond, baj, a világ minden hiúsága mulandókká lesznek. De valamit jobbat tesz a vallás: a földi dolgokban megtalálja a halhatatlanság magját.

A világ ravaszága, furfangja, éleslátás, az áttekintés — nem azon tulajdonságok, melyeket keresnénk a jövő világban. A nagy szellem, noha el van látva tudományokkal, noha a politikai életben rendkívüli körülmények és szokatlan élelétlást is tanúsított: ezáltal még nincsen jogosítva arra, hogy helyet foglaljon a halhatatlanság fia

korában. A dicsőség, tisztelt s hódolat, melyek egész a sirig kísérik, a világi nagyságot, tovább aztán egy lépéssel sem mennek. Oly előnyök ezek, melyeket nem kell ugyan megvetni, de ha ezek mindent képeznek, a mit kezeink munkájával s homlokunk izzadásával megszerezni képesek voltunk: akkor bizonyosan megjön az az óra, melyben bebizonyul, hogy hiába munkálkodtunk és erőnket hasztalanul elpazaroltuk.

Azon dolgok mind elmúlnak, de más dolgok megmaradnak.

A világ nyereségei s veszteségei megszűnnek érdekelni minket; de nem szűnik meg a hála vagy türelem, kegyesség vagy odaadás, melyeket ébresztettek szívünkben.

Cselkő József.

Az őszi buza feljavítása.

Az ideai szokatlanul száraz őszi máris gondot ad gazdáinknak, hogy mitévők legyenek majdan őszi veteményeikkel, ha azokra nem jó valami kedvező nyirkos tél.

A vetemények kikelték ugyan szépen, de fejlődésük nem oly buja, mint a minő kívánatos lenne, sőt sok helyütt — mint panaszokdnak — foltos.

Hát tisztelet gazdák, ma még nincs ok a panaszra, nincs ok a kétségbeesésre. Nem tudjuk ugyan, hogy mit hoz a tél, de reméljük a legjobbat.

Egyébként is, ha esetleg várakozásaink teljesedésbe nem mennének, még mindig van idő a javításra gondolni, ha csak valami állati ellenség nem pusztította veteményünket, a mely esetben természetesen csak a kiszántás segít. Ha ellenben csakis a kedvezőtlen időjárás miatt maradt hátra fejlődésében az őszi buza, ugy chilisalétrum felültrágyázásával még megmenthetjük és helyrehozhatjuk.

Jó erőben levő talajon s buja vetésnél a chilisalétrum használata határozott pazarlás, sőt sokszor káros, ellenben gyenge ve-

tésnél s olyannál, melyet már kiszántásra kárhoztattuk, valóságos áldás.

A chilisalétrum ugyanis a vetésre kerülve feloldódik, a növények által felvételik, s azok erőteljes bokrosodását mozdítja elő. Éppen ezért a chilisalétrumot csakis a bokrosodás szakában szabad felhasználni, mert később, akkor midőn a gabona szárba haj, káros, a mennyiben a gabonát kétnövésűvé teszi.

Legmegfelelőbb idő elszórására az április és május hava, az utóbbi egész derekáiig. Van tehát még bőven időnk annak beszerzéséről gondoskodni, s hogy mégis már most teszünk róla említést, azt csak azok megnyugtására cselekedjük, a kik már is fejjajdultak a jövő évi termés rossz sikerére.

Megjegyezzük még, hogy a chilisalétrumból egyszerre sokat kiszórni nem kell, sőt nem is szabad, mert ez gyorsan hat, s nagy mennyiségben alkalmazva nemcsak pazarlás, hanem káros is.

Kat. holdanként 35—45 kilogrammot szórjunk el majd akkor, midőn esőre van kilátás, hogy az mindjárt a talajba szívároghasson. E mennyiséggel holdanként 2—3 q. többletet is elérhetünk, s így ára bőségesen megterül.

A ki most vásárol már chilisalétrumot, az jó száraz, szellős helyen tartsa azt el, mert a chilisalétrum nagyon higroszkópikus természetű, összecsomósodik és megkeményedik.

KÜLNÖFÉLEK.

— **A megyeházából.** A f. é. december 10. és 11-én tartott közgyűlésre nagy érdeklődéssel jelent meg a 600 tagnak felénél is nagyobb része. Gróf Jankovich László főispán megnyílja a közgyűlést, s jelenti, hogy a vármegye képviselőtében a kiküldött bizottsággal a néhai Hidassy Kornél püspök végtiltsásgén volt, s a részvétért István Vilmos felszentelt püspök ki is fejezte melegen a köszönetét. Ugyancsak bizottságnak az élén részvelt a vármegye nevében a Vörösmarty emlékének országos ünnepélyén is Szekesfejérvárt. — Az igazoló választmányba az elhalt Botly Lajos helyébe kinevezi a főispán dr. Szigethy Elemért, az elhalt dr. Mangin Károly helyébe Udvardy Ignácot választja meg a közgyűlés. — A közgyűlés az 1900. év végevel kilépő 5 közigazgatási-bizottsági tag helyébe újakat választottak: Barcza Lászlót, gr. Bathány Józsefet, Bogay Mátét, Skubtics Jenőt, Deák Mihályt. — A zalatzengróti fősolgabírói székbe Malatinszky Lajos fősolgabíróvá választották meg egyhangulag: novai fősolgabírónak pedig óriási többséggel Mayer István sümei tiszteletbeli fősolgabíróvá választották meg. Megválasztották Czebe Károlyt árvaszéki jegyzőnek s őt a főispán kinevezte tiszteletbeli ülnöknek, dr. Ábrahám Ernőt fősolgabíróvá, dr. Deák Jenőt járásorvosnak választották Tapolczára, dr. Mojzer György Keszthelyre tisz. járásorvosnak nevezte-telt ki.

— **Uj honpolgár.** Morandini Tamás zalaegerszegi építőmester a magyar állampolgárok közé felvételt s így magyar honnosságot nyert.

— **A csáktornyai kereskedő ifjak önképző-egylete** folyó hó 8-án tartotta meg első felolvasási és szavalási estélyét a következő programmal. 1. »Az örült« Petőfitől, szavalta Kopjár Sándor. 2. »A kereskede-

szegényt. Megnyugtatta az ő és gyermekei helyzete felől, hogy a neveltetésükről is fog gondoskodni. És miközben ezeket részvétteljesen emlondta, arra gondolt, hogy milyen csodálatosan fiatal kinézésű és milyen formás még az az asszony.

III.

A báró lelkiismeretesen váltotta be ígértét és a Mestrovics család nem szenvedett hiányt semmiben. A fiuk folytathatták tanulmányaikat, az asszony meg, mint eddig, dolgozgatott a ház körül, gondozta, nevelte gyermekeit.

A báró igen jól érezte magát az egyszerű, jóra való emberek társaságában és gyakran meglátogatta őket.

Tetszett neki az egyszerű természetesség, a félig szívélyes, félig alázatos modor, melylyel fogadták. A sok osztriga és kaviár után jól esett a házi kenyér. A chansonette társasága után, — az idylli családi élet.

Annyira megszokta, megszerette őket, hogy mindennapos vendégük lett. Bámulta, csodálta Viora fogékony szellemét, szép hangját, melylyel oly bájosan interpretálta a bús népdalokat. Elhalmozta őket könyvvel, kottával, — és tetszelgett magának a részben mentori, részben macenázni szerepben.

Viora csodálatos vegyülete volt e falusi egyszerűségnek, párosulva nagyvárosi kacérsággal. Külsejében hasonlított anyjához, de finomabb, uriasabb kiadásban.

A vőlegénye, egy jámbor falusi tanító, kezdetben még elég gyakran meglátogatta. Később mind ritkábban jött, míg aztán egészen kimaradt. Hogy ő unta-e meg a dolgot, vagy a menyasszony: arról nem adott Viora felvilágosítást.

A nyár folyamán betegeskedni kezdett a

leány. Sápadt volt, lehangolt, sentimentális, és a báró, kinek hiányzott csicsergő jó kedve, végre az anyjától is kérdezte, hogy hát mi baja a leánynak.

— Nem tudom én, méltóságos uram, de egészen megváltozott; nem eszik, nem iszik ugy, mint azelőtt, szívdobogásról panaszodik és hogy tödöbteleg lesz, meg fog halni, — ilyeneket beszél.

— Ugyan, ugyan, ez csak képzeltetés, — válaszol a báró. De valamit kell tennünk egészségének helyreállításáért.

— Kedves Mestrovicsné, magának el kell menni Viorával fűrdőhelyre, — ezzel állított be másnap a báró. Erdélyben tudok egy remek kis helyet, a levegő, a víz ott valami felséges. Viorának jót fog tenni a légváltozás, a szórakozás. Remélem ott megint megtalálja rózsás arcszínét, jó kedvét. Kis verszegénység lesz az egész.

Az asszony szabadkozott: hogy dehogyan megy ő fűrdőhelyre! Az nem olyan egyszerű, szegény asszonynak való mulatság.

De végre mégis, hallgatva a báró unszolására, elhatározta, hogy egy hét múlva utra keljen. Viora igen ügyesen tudta egyesíteni örömet a bucsuzás bnatával.

A báró elutazásuk után szörnyen elhagyatva érezte magát. Maga sem tudta, mi a baja, mije hiányzik. Két hétig csak kibirta valahogyan. Aztán elutazott, czél nélkül. De utközben megdondolta, hogy milyen öröm és meglepetés volna az a »gyerekeknek«, ha ő váratlanul megjelenék köztük. Tehát oda ment. És ott igen jól találta magát, nem is jött olyan hamar vissza. Akkor sem egyedül jött. Volt ám esze a lánynak; a báró — Viora báróné kíséretében jött haza.

Solti Vilma.

lemlől általában irta és felolvasta Weisz Sándor. 3. »Az ügyetlen ember.« Monolog, irta Mitzger Imre, előadta Himfy Lajos. A program minden pontja jó sikerrel lett előadva, úgy, hogy az egyetlen vezetésére az elért eredményen felbuzdulva, elhatározta, hogy a kéthetenkénti nyilvános estélyeken kívül minden vasárnap délután szűk körben fog felolvasásokat és szavallatokat tartani.

— **Vasuti bejárás.** A nagy-kanizsai-csáktornyai határszéli vonalrész 53. számú őrháza mellett létesítendő forgalmi kiterőnek, továbbá ugyanezen vonal 44. számú őrháza mellett létesítendő új állomásnak közigazgatási bejárást a kereskedelmi miniszter elrendelte. Ezen bejárás megkezdésének időpontját f. hó 28-ik napjának 12 $\frac{1}{2}$ óráját, összejöveteli helyül pedig Kőze—Alsó-Domborui vasút állomását tűzte ki.

— **Meghívó.** »A szegény tanulókat segélyező egyesület Perlakon« 1900. december 31-én a »Társaskör« helyiségében zártkörű szilveszter-estélyt rendez. Kezdeté 8 órakor. Belépti-díj személyenként 1 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugdíjaztnak.

— **A vasárnapi munkaszünet felfüggesztése.** Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter a karácsonyi ünnepek alkalmából, tekintettel arra a körülményre, hogy karácsony estéje a folyó évben hétfőj napra esik s a karácsonyi ünnepekre szokásos bevásárlásokat a fogyasztó közönség rendszerint az említett ünnepet megelőző két napon belül szokta teljesíteni, kivételesen megengedte, hogy a folyó évi december hó 23-ára eső vasárnapon az 1891. évi XIII. t. czikk 3. §-a alapján 1892. évi márczius hó 5-én 14.837. szám alatt kiadott rendelet II. A. 2, 3, 4, 5. pontjai alatt említett ipari és kereskedelmi telepeken az ipari munka, illetőleg adásvevés egész napon át végezhető.

— **Ifjúsági egyesület Perlakon.** Az áll. népiskola tanstestülete Boldizsár Béla indítványára nov. hó 7-én tartott ülésén elhatározta, hogy ifjúsági egyesületet létesít hazánk és horvátjuka határszéli városában. Az eszmének megnyerték főt. Varga János plébános urat is, ki szöszékről ismertette az egyesület célját és felhívta a szülőket is, hogy fiaikat buzdítsák az egyetbe való lépésre. Az alakuló gyűlést december 9-én tartották. Megjelent azon főt. Varga János plébános, ki az elnökséget elvállalta, azonkívül Csizsmesijá János, Chityi Pál, Wodák Rezső, Boldizsár Béla állami tanítók, nemkülönb 29 ifju, kik be is léptek az egyesületbe. Ezzel az egyesület megalakult és rövidesen megkezdí működését.

— **Figyelmeztetés.** A m. kir. postaigazgatóság ebben az évben is figyelmezteti a postát igénybe vevő közönséget, hogy a karácsonyi ünnepek s újév alkalmával küldeményeinek csomagolását, czímzését sat. ügy eszközölje, hogy az hibátlanul s pontosan megérkezzenek czímzett helyére. Ezt annál is inkább tegye meg a közönség, mert a csomagolási, czímzési sat. kelleknek figyelmen kívül való hagyása az államkincstárnak kártérítési kötelezettséget megszünteti.

— **Lopás.** Schmidt Henrik helybeli lakos kárára f. hó 5-én virradóra 1 pár cipő 4 korona értékben Redacek Róza zsebkészletét, csizmáját (Horvátország) illetőségű helybeli pinczernő elloptott. A helybeli csendőrség a tolvajt f. hó 10-én elfogta és a nála talált 1 pár cipő bűnjellel a kir. járásbírósnak átadta.

— **Verekedés.** Göncz Mária pernyákhegyi lakos f. hó 10-én azon panaszt tette a stridói csendőrségnél, hogy m. hó 28-án Kercsár Ferenc pernyákhegyi lakos öt magához hívatta azon ürügy alatt, hogy beszélni valója van vele. Az asszony semmi rosszal sem sejtve e meghívásnak, elment Kercsárhoz. Amint belépett Kercsár szobájába, ez az ajtót hirtelen becsukva, megragadta a nőt, földre teperte és öklével olyanmilyre összeverte, hogy az orvosi láttelel szerint Göncz Mária nyolcz napig gyógyuló testi sértést ejtett. A hős verekedő a csáktornyai kir. járásbírósnak feljelentett.

— **Magyar ajándék német katonáknak.** A Kinában harczó német katonák karácsonyi ajándékához Réthy Béla b. csabai gyógyszerész ezer doboz pemetefü-czukorkával járulta. A téli hadjáratban meghülő katonák bizonyára örömmel fogják venni az alkalmoszerű küldeményt.

— **Testi sértés.** Novák Bálint és neje dráva-szl.-mihályi lakosokat Medved Lajos ugyanottani lakos, s nevezettek veje f. hó 9-én este a lakásukon minden ok nélkül bottal és késsel meglátadta és megölni akarta őket, de szándékát nem vihette keresztül, mert Novák és neje, kik meg is sértettek, a község házához menekültek. Mint-hogy tartani lehetett, hogy Medved ölési szándékát véghez is fogja vinni, továbbá ezen dulakodás alkalmával Novák Bálint az orvosi láttelel szerint 8 napig gyógyuló sértülést is szenvedett, a csendőrség Medvedet letartóztatta és a helybeli kir. járásbírósnak átadta.

— **Örök naptár.** A legeredetibb és legérdekesebb naptárak egyike az immár 3-ik kiadásban megjelenő Baecso-féle »Örök Naptár.« melyet Baecso Ferenc fővárosi állami tisztviselő szerkesztett. Magában foglalja a mult, jelen és jövő bármely évében előfordulható összes naptárakat, számszerint 61 teljes közönségs naptár, melyek az évek folyamán váltakozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, minden esztendőre ellátja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, sőt az elmúlt évek naptárainak is mindig birtokában lesz, ami igen érdekes dolog. Így pl. a többi közt megtalálhatja benne mindenki a maga születési évének naptárát, s láthatja belőle, hogy a hét melyik napján pillantotta meg a világot, hogyan estek abban az évben az ünnepek, husvét, pünkösöd stb. stb. Rendszeres gyűjteményben közli továbbá az »Örök Naptár« hosszú évszázadok időjárás tapasztalatait és babonáit, melyekből komolyan vagy tréfásan mindig előre megmondhatjuk: milyen idő lesz? Igen becses a világtörténelmi nevezetességeket tárgyaló fejezete is, mely gazdag anyagot szolgáltat mindenkinek minden körben az okos, szellemes és lebilineselő társalgásra. Külső kiállítása pedig új, díszes, színpompás, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat, s így alkalmi ajándéknak is különösen ajánlható. Bolti ára 2 korona, de a »Muraköz« előfizetői 1 korona 30 fillér kedvezményes áron kapják meg a »Muraköz« kiadóhivatalában. Vidéki megrendelésnél ajánlott és bérmentes megküldésre még 35 fillér is melléklendő.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényéknél, csúznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórúknál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altistnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménnyel használtott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb

gyógyszertárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérdendő és a »Horgony« védjegyre kértünk figyelnit.

— **T olvasóink** b. figyelmébe ajánljuk Orlai Sándor elsőangy párisi Palais Royal áruházát (Budapest, Koronaherceg-utca 8.) E kitűnő hírvese czég a legnagyobb bizalomnak örvend és az ott vásárolt áruk jők, olcsók és a legmodernebbek.

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában Csáktornyan egy tanoncz azonnal felvétetik.

Egy köcsiszoló betegsége.

— Grandfontainei levelezőnkől. —

Chappatte Arsene urnak, köcsiszoló Grandfontaineben, Berni canton (Svájc) nehéz megpróbáltatásokon kellett keresztülmennie. Többféle betegségtől egyidejűleg meglátogatva, egymásután minden képzelhető gyógyszerrel megpróbált, amelyek neki azonban csak néha szereztek egy kis muló könnyebbülést. A gyengeség és vérenek tisztatlansága oly nagy volt, hogy egy hathatos megújító és energikus erősítő szer okvetlenül szükségessé vált. Szerencsére a legjobbat, a regeneráló tulajdonságainál fogva oly ismerté Pink-labdacsok választá, melyek rendkívüli hatást idéztek elő nála. Ezeknek tényleg nagy hathatóságot számoltan gyógybizonylat igazolja a vér kimerültségének minden esetében, ami rendszeren vérszegénységet, sápkórt, neurastheniát, rheumát és gyermekeknél angolkórt és Vitus-tánczot von maga után.

Chappatte ur levele meggyőző módon kioktat benünket ez iránt.

»El vagyok ragadtatva azon meglepő hatásoktól, melyeket a Pink labdacok nálam előidézték. Egészemem rég idő óta komolyan meg volt rongálva s minden gyógyítás

daczára csak könnyű javulásokat voltam képes elérni, amelyek nem soká tartottak. Csak a Pink-labdacsok erősítő-gemet, gyógyították meg rheumámat és úzték el derekfájásomat. Ismét visszanyertem erőmet és azon személyek, akik engem naponként lának, a nagy változáson, amely rajtam történt, egészen el vannak káodva. Továbbá még feluzgá-

son és gyenyedem is volt, amelyek majdnem teljesen megszűntek. Hogy ez utóbbi kellemetlenségtől teljesen megszabaduljak, a kezelést még folytatom. Most csakugyan úgy tünik föl előttem, mintha új életet kezdtem volna. Örvendek, hogy önmeglepedésemet kifejezhetem, s a Pink-labdacsokat minden erőmből ajánlanom.«

Kapható minden gyógyszerüzletben, valamint Ausztria-Magyarország főraktárában **TÖRÖK JÓZSEF** gyalgymesternél, (Budapest, Király-utca 12.) 1 frt 75 kr-ért dobozonként, vagy 9 frt-ért 6 dobozonként.

Szerkesztői üzenet:

— **Perlak. W.** Szivesen közöljük a tudósítást nemcsak azért, mert — mint írja — ismeri a szerkesztőségnek a tanítók és egyesületek munkássága iránti érdeklődését, hanem azért is, mert hazafiúi örömmel veszünk tudomást arról, hogy hazánk egyik legfontosabb, legszebb és legnagyobb állami népiskolájának tanítótestülete a tanítói tekintélyt alálós helyett helyett nemes dolgok létrehozásán fáradozik. Örömmüknek adunk kifejezést a tanítótestület újabb törekvései fölött s kívánjuk, hogy a testület érdemes és derék tagjai egymás emberi gyarlóságainak elnézése, s egymás érdemeinek elismerése által közös erővel működjenek közre az iskola és a testület régi, jó hírvéneke a megalapításán. Szivesen vennék tudósítást az új egyesület céljai felől is.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margitai Jozefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel Filipova**, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Boja (farba) živinah.

Ako gledimo živine, nehotomice nam na usta dojde pitanje: Zakaj je zelena zaba? Zakaj je barnasti miš? Zakaj je pisani metulj? Išćemo ziskavamo pitanje, im znamo da vu naravi sve ima svoj zrok, dakle mora imati i ovo.

Pak ima i ovo. Živine njihova farba brani. Od njihove farbe njim stoji življenje. Sam Bog je to tak odredil. Vu pustinji oroslan, ako bi se pobéhil, bi nevoljno od glada poginul, jer zabada bi se počenu na zemlju, zabada bi se čuval pred plénom kak mačka, bi ga živina vpamet vzela i odbežala bi. A tak se njegova farba zmeša sa farbom pêska, ili sa farbom zgoretoga polja i tak ga ne vezme vpamet nesrećna živina. Med barnastom dlakom tigriša je progá ravno tak, kak med bambusi na zemlju opadjena sêna.

Farba miša je ravno takva, kak zgorete trave farba, po kojoj beži, pak zbog toga ga vrana ne vzeme lahko vpamet. Zaba, jer je zelena se stíha polegne na zelenim listu dréva, i tak lahko more loviti mulé, koje tam dojdeju.

Farba kušćara sa farbom zelenih melnatih kamenov, a metaljovo krilo je pisano, kak cvét. Tira ga dète i ako doli sedne na jedenkrat zgine mu spred očih. Kam je zginul? Na jednim cvétu sedi lépo i ne boji se, jer si pisana krila skup polegne. Samo dolaja stran mu se vidi vun, ali ova

se zmeša sa farbom zemlje i samo onda ga vidimo opet, ako opet leteti poče.

Na gnezdi sedeću prepelicu divju racu, ili divju gusku, jer oko nje stojeće stvari su ravno takve farbe, kak ona, ali i jaja su njoj takve farbe.

Kameleon je redovito takove farbe, kakove farbe su stvari oko njega, opice ribe, raki, kaće sve-sve njihovoj farbi moreju zahvaliti život. Ova oslobodi od nesreće vnoga živinah, ravno tak, kak samo ovim more zahvaliti vnoga živina, da k hrani dospé.

Već iz toga vidimo, kakova velika je mudrost Boga.

Jesu živine, koje vu zimi bélu farbu imaju. Takva je na priliku veverica. Kak je zima došla ova je létu barnastu dlaku sa bélom zamenila. Pak zakaj? Jednostavni je odgovor, na bélim snegu bi ju sigurno v pamet zeli njeni neprijatelji, ako bi vu barnasti odeći drkala.

Maloga zajca, košutu, jelena divju svinju sve takaj njihova farba brani i nega živine koju nebi farba branila. Ali čovek je i na farbi živinah napravil menjanje. Vol je pri nas béli, akoprem je divji bik barnasti. Kaj je zrok tomu?

Sam čovek, gdo ono tele, koje njemu se ne povoljno farbu ima da mesaru a lépe béle farbe tele pak ostavi. Naravno je da bude lépe béle farbe pokolenje takaj bélo.

Ravno to moremo reći i od domaćih peratnih živinah. Para je napriliko vu Indii

još i danas barnaste farbe, a pri nas pak i bélu črnu pisanu i t. d. moremo videti.

Ali nê samo zbog plodjenja se mênja farba živinah. Mênja se ona i onda ako med druge prilike života dojde. Napriliku kanarice su vu svoji domovini zelene, a pri nas kaj ne, da su zule.

Zatem pak rećimo još ovo pitanje: Kaj zroći farbu živinah? Sa dlakom i perjem pokritim živinam sami traki sunca, a pri pustimi ili sa pikelji živinami vu koži ili lupanji stojeći farbani material.

Ravno takov material je napriliko vu rakovim pancetu tri forme, najme črteni, zeleni i modri. Pri kuhanju se zeleni i modri raztaliju, ali črteni tam ostané; zato je črteni rak po kuhanju.

Pri živinah, osobito pak pri sisavcih, vidimo, da béla farba, kakli koja bi koju fajtu mogla znameniti, je redka. Ova jako lahko izda živine, pak se zato narav skrbi, da je rédka. Jedina živina je severni medved, koj je samo vu beloj farbi poznat. Ali ovoga ravno njegova farba brani, jer njegovo življenje je med snegom, dakle ako bi kakove druge farbe bil, bi ga lahko v pamet vzéle druge živine ili čovek.

Da vu kuhkem daju zrakli sunca farbu živinam, nikaj nam ne svedoći bolje, kak živine kmice. Šišmiši, sove jeli su nê sve bez osobite farbe? Pak i z glubljiné morja gori dojdjene živine jeli nisu sve bez farbe? Zakaj? Zato da vu glibocini morja vekivec-

Z A B A V A

Dva lovci!

Jesen je bila vu ljetu 1461-im i Matyás kralj je veliku vadasiju držal vu budimskih šumah. Na ove vadasije su i Országh Mihály nador i Szilágyi glavni zapovednik vojske bili pozvani.

Na jedni senokósi su čekali ovi dva na posel koj na nje čeka.

Započela se je lovnja, ali nê tak, kak su oni čekali. Najpredi se je jedna živina dala videti, ali nê takva, koju bi za zver mogli zvati, nego takva na koju nigdo ne strela na vadasi, osobito pak, ako čovek sedi na njoj, kak to sa sadašnjom prilikom. Čovek je sedel na njem i to jeden kraljevski nadzornik šumah. Jeden komad poglavarstva.

Kak je došel do Njegove visokosti Országh Mihály nádora, poklonil se mu je pošeno i sledeće znamenito pitanje, iliti prošnju je rekel prama njemu:

— Slobodno mi je njihovu lovnú dozvolju videti?

Országh Mihály palatinuš je vnogo čul

na orsačkih spravljistah od lovné dozvolje, jako dobro je on to zna, da bez ove je nê smeti vadasiti vu kraljevskih šumah, morebiti da je on bil jeden zmed onih, koji su ovoga zakona napravili, ali žalostno je moral valjovati, da vu sadašnjim času nikakove lovné dozvolje nêma.

— Ne imam — rekel je.

To je zlo! — rekel je nadzornik šumah. — Vu tem slučaju prosim njihovo pošteno ime.

Stem je napre vzél knjižicu, da ime lovca zapiše.

— Országh Mihály palatinuš.

— Ne imam sreću njihovu visokost poznati osobno, zato mi odprostiju ako poleg — mojih dužnostih njih za kakvu svedočbu prosim. Nek se osvedoćuju. Kakov papir ili kaj drugo takvoga . . .

— Jako rad, — rekel je palatinuš.

Sa tem je počel iskati napred, odzad, odkraja je samo dosegual vu žepé, zatem pak nje je srdito počel vun obraćati. Zabada, papira je nê mogel pri sebi najti, ako nê samo kakvoga omota vu lovní torbi. Ali takvoga svaki more imati, pak zato to ne prime nadzornik šumah za osvedoćenje.

Drugda je do šinjaka vu papéru, i nê jedenkrat se je već žaljuval da bude mi papér prikralil življenje i evo vezda niti tuliko nemre najti kak je šaka velika i skojim bi se osvedoćil, da je on palatinuš Magjarske.

— K vragu, nêmam pri sebi nikaj, nego znate kaj, moj prijatelj? tam pod onim drévom je moj jeden poznati dober prijatelj on bude me vre osvedoćil.

Stem je srdito išel pred nadzornikom, koj ga je pratil do Szilágyi Mihály glavnuoga zapovednika vojskah. Tam se je prvi slučaj opetual.

— Slobodno mi je njihovu lovnú dozvolju prositi gospone?

Szilágyi Mihály, glavni zapovednik vojskah je jako glasovit muž, ali malo je jako — jednaki bil.

— Zakaj k vragu? Ne imam ja!

— Zal mi je! — rekel je nadzornik — ali ja moram svoju dužnost svršiti. Budeju tak dobri da mi svoje pošteno ime poveju

Sa tem je opet vun zel knjižicu i oslinil je plajbasa, vuzdu je na léva pleća del, i pripravil se je k pisanju.

na kmica vlada, tam sunčeni traki nigdar nedospeju.

Življenje zivinah je vekivečna borba. To, kaj mi za igraču, za dobru volju mislimo, je vekivečna borba za život. Jedna živina gorizdrži druga i jedna drugu navek proganjaju. Veliko plodjenje nedopusti drugoga poždrljivost. Vrana, mačka lisica sve na miše vadasiju. Tuliko neprijateljov bi ga sigurno izpustilo, akò ga nebi branila farba pak onda kaj bi jele ove živine?

Velika je mudrost Boga, da je narav tak lépo naredil.

I to, gòd vu veliku knjigu narave pogledne more i videti. Dobri Bog se je iz niti najmenšega črva ne spozabil, pak dok je jednomu za obranu štuže, grade i svakojačko oružje dopustil činiti, za toga se je spomenu i iz drugoga obrane, im su svi njegovi stvori.

Dičeno budi njegovo ime!

— F. —

Pri flaši vina.

Dva prijatelja — rodjaka Hinko i Felix. prvi urednički član, a drugi polodelavec na razgovor, da si odahneju od naporov svojih, seli su se doli k flaši vina potužili su se svaki na svoj zavičaj.

Hinko: Prijatelj visoko smo već dobrojila, nisem mislil, da prekoračim 19-to stotele, a sada smo nastupili prvi korak vu dvadeseti vek ili 2000 letnicu, kak se spomeneš onda na prošli vek, kojje pred jednim letu legnul k večnomu pokoju.

Felix: Prošli vek steče si slavu nevermereljnu, glede kunštih, jer je oplodil tolike koristli znanstva, umetnosti i preobraznosti u človečanstvu, ali otišel je pun političnoga duha, kaj možda budučnost pripozna. Da bi ga odpratile sve nevolje, napake i neprijateljstva, da nam neokužiju novi vek.

Hinko: U koje vréme ceníš najdovoljniji prebitek življenja našega.

Felix: Svim nam je poznato, okolo sredine prošloga stoteleja bilo je najlepše i najbolje naklonjeno vréme za človečanski obstanek i blagor polodeljavca. Prestal je

robot, podanki bili su nižji i bolši a zemlja je bila blagodarna, nisu ju napadale sadašnje napake uskudice, budi od zraka, budi drugih nevoljah pili smo gušće, i nekaj izvrstnešega, kak danas. Žganice bilo dosta naturalne i to smo živjivali v miru slobode, a sad sam svojim lastovitim povom se strahuješ zavžiti ga. Podanki su veliki, koje pokrivali rešuvati očekuje se od zemlje, a ona je nezmožna za tolike odgovornost, a pokom naj se exploderu ovaj dostatak, po polodelavcu, ž niega se terja naloga ovomu doskočku, koj se mora toliko truditi, znojiti prez okrepilne pijače.

Hinko: Prijatelj kaj bi ti želel od ovoga novoga vieka, koj počima se dvadesetom stotinom.

Felix: Da se poravna ravnopravost u narodu glede užitkov i naporov ozirom na svaki stališ.

Hinko: Kaj se vu tom razmeva?

Felix: Kaj nebi bil jeden preveč sit a drugi preveč gladen, da nebi jeden lenjaril, a drugi mučil, znojil, pod terhom življenja svojega.

Hinko: Kaj jošce?

Felix: Da se vcepi vu narav človečansku čut u smislu zakona, koj traja od početka, do konca sveta nepromično, to je misel na nestalnost sveta menjavost človečansku, nastavek vmerteljnosti naše.

Hinko: To još nije sve!

Felix: Da svlada človečanstvom onaj duh, koj nas osieča, da smo svi jednaki stvori, imajući jednoisto odvisnost od zemlje, i prehod k zemlji, pripadajući vu jednu ovcarnicu, ili da postigne narod ovaj stališ, i da pripozna svako pravo.

Hinko: Anda više nikaj?

Felix: Još govorim naposeb, kaj naj glube udara u moje počutke, najmre, da se priznaju težine nižje vrstli naroda, koj trpi i podnaša naj reče gorje i pomenkanja, a to su polodelavci i nižje vrstli meštri, kojim su fabrike prikralile zaslužek; ovi većinom pridruže se polodelstvu, da mu pomogneju znositi križe i težkoče, koje mu ozule sve kotrige i na hušje dencju obstanek njegov.

Hinko: Ti onda polodeljstvo jako miluješ i zagovarjaš?!

Felix: To i zasluži, ar svet nije još u spoznanju dosta proceniti vrednost njegovu, vu njega je sve oslonjeno sve uprto, iz njega zvrva življenje svemu človečanstvu.

Hinko: U čem ti anda razpoznaš toliko cenjenu vrednost polodelstva?

Felix: Več sem ti skoro sve označil, ali da hočeš na drobnije anda poslušni me. Sad se sa rubcem zbrise, skašla i flasu do dna potegne, te počne govoriti:

Polodelavec privržen je zemlji koju obdeluje dan na dan skoro bez prestanka, boreč se sa naravom, da izvodi njezine interese ili hranjiva, koja su za uzdržavanje života toliko milionah ljudih potrebni.

On odpira pute zemeljskim proizvodom, on polekša delovanje narave da uspešnije oblogodari sva zemeljska bitja.

On je prevuditelj i kaziprst onomu tragu, pokom narava nastavlja življenje človečanstva; kano gospodar življenja izvojuje one produkte, kojimi svim stanom pribavi hranu, iz česa sledi i nadaluje se plodovitost človečanska. — Njegova naloga je spasonosna, je najmelitija i vplivajuća za obstanak človečanstva, njegovo delovanje odgovara najvećem potrebom puka.

Hinko: Gospodar življenja to previsoko govoriš!

Felix: Njemu se kao polodelcu pristoji ova odličnost jerbo je najbolje pridružen k zemlji, koja se imenuje materom svih nas, da njoj izvojuje, oplodi ona sredstva, koja su za nadalovanje življenja vu prvij vrstli, niti on prez nje, niti ona prez njega dovolnoga ploda donesti nemože, dakle u supružnoj zadružbi izvojuje se hranjivo iz kojega dojdou česti u krv a z krvi život.

Ali žali Bog, pri svih ovili neprocenljivih zaslugah njegovih, sudbina mu nemilena, stališ mu ogorčani,prvo, da stoji pred grabom vnogo,verstnih pogibeljah i nesrećah gospodarstva svojega, a drugo, najviše se trudi, naplaćuje, a najveć u zdržavanje življenja človečanskoga doprinese.

(Drugput dalje.)

Hinko i Felix.
iz Štrigove.

— Szilágyi Mihály glavni zapovednik vojske! rekel je srdito stari soldat.

Nadzornik je skoro doli opal iz sedla od straha, ali jer je ov svoju dužnost zvršaval, zato se je njemu tvrdo bilo treba držati.

— Naj mi odprostiju milostivni gospodine, ali ne imam sreću ja njih osobno poznati. Ne bi bili dakle tak dobri, pak bi svoju osobu osvedočili.

— Sa kim vragom?

Glavni zapovednik vojske je ravno tak iskal po žepah kak prije palatinuš i niti on nije nikaj najštel.

— Jezero stre! Ne imam ja pri sebi nikaj, ali ovde vam je ov gospon, on bude me vre osvedočil. Osvedočite me dragi Ország Mihály palatin.

Ali dragi Mihály palatin se je jako kiselosmejal.

— Mu ja lahko rečem, ali mi ne veruje.

— Njihova visokost palatin su se ravno sa njimi hoteli osvedočiti.

— No to je smešno. Ali nadzornik ako ja rečem tebi, da sem ja! Razmeš me? Im nebudem za tvoju volju laga!

Nadzornik je ne mogel pomoći. Prestršiti mu je ne bil zrok, jer je zakon poleg njega stal, i zvrhu nepoznatih i koji dozvolje nemaju, osobah je on bil jakši.

Milostivni gospodine još ne sam videl dozvolju, pak zato njih opet prosim, nek si osvedočiju osobu.

— Čovek! ne srdi me; pak sa kakvom strelom budem se ja osvedočil, pak ako se nebudem osvedočil, kaj bude onda?

— Budem moral gospodu vu selu tirati k birovu.

To bi dobro bilo. Do toga bi se započela lovnja, pak mi nebudemo tu. Ov hodič bi nas mogel vu selo tirati pred sobom pešice.

— Dužnost mi je.

— Dragi moj palatinuš, kaj budemo napravili? Prvi razvestnik orsaga, daj vezda sebi navuka!

— Imam ga! — skričal je palatin gizdavo.

Sa tem je nekoju reč pošepetnul svojerhu pajdašu, nakaj su se obedva počeli smejati.

— Čekaj nadzornik! — rekel je Szilágyi, kad je iz smeha k sebi došel. —

Mi pojdemo s tobom, dobro je. Ali još jednu probu. Tam dole, poleg jednoga hrasta stoji jeden naš pajdaš, niti on ne ima lovnju dozvolju. Najprije idemo k njemu, on bude nam mortu pomagat, ako pak on ne-je bude pomogel, onda nas tiraj sve tri k birovu, koj bude se sigurno veselil veliko sreći.

Nadzornik je privoljil i otišli su svi tri prama hrastu, napre sa velikimi koračaji sa puškami na plecah, *milostivna* gospoda a za njimi pak na visokim konju *nemilostivni* nadzornik.

Pod visokim hrastu, vu prostoj opravi je stal jeden širokih plecah ne jako visoki gospon, vu jednoj ruki pušku, vu drugoj pak dalekozora (rišpitera) držče, nad kojega je već od zdalka gledal dojdouče.

Smejuć se je obrnul prama njim.

— No kaj ti je treba? — pital je od nadzornika.

— Prosim lovnju dozvolju,

— Stranjski gospon je segel vu žep, vun je zel jednoga lépo skup spravljeno- g papira i to je dal nadzorniku.

— Tu je.

Dva milostivni gosponi su samo gle-

KAJ JE NOVOGA?

Jeden dan dvě nesreče.

Iz Differtingena javiju jednim budapeštanskim novinam, da se je tam jeden 7 metrov visoki željeznički most zvrhu jedne rude doli vrušil, kad je prek njega išel cug. Vodja cuga i hacar su još za vremena doli skočili. Tri ljudi su pod ruševine došli i tako su vumrli a deset se njih je oranilo, zmed kojih su dva već vumrli. — Med Cordova i Belmor banhofi vu španjolskoj su se na željeznici dva cugi tresnuli. Kak je iztraga znašla, 7 njih je vumrlo, a šestnajst pak njih je jako oranjenih. Misliju, da je pod ruševinami još više mrtvih. Oranjeni su svi težaki, koji su se sa popravljenem željeznice bivili.

Molba honvédskeg regimenta.

Vu imenu pešičkoga regimenta honvédah vu Debreczen varašu je Bodnár oberšter ove dane jednu molbenicu dal k varaškemu većju. Oberšter je prostrano opisal, da iz 12—13 krajcarov, koji su za soldate dani je teško dobru hranu pripraviti. Zato prosi većje, da naj da za soldate 10—12 mekotah zemlje, gde bi zelenje povali za soldate i prosi nada lje, da naj dopusti većje, kaj bi na protuljetje 300 ovcah slobodno pasli na paši. Spomene se, da je Debreczen već vnogo učinil za honvéde, dakle ima ufanje, da bude i to svršil.

Dopušćenje nedeljnog dela.

Minister trgovičnih poslov, Hegedüs Sándor je prilikom božičnih svetkov gledajuć na onu priliku da občinstvo navadno svoje potreboče pod zadnje dva dana priskrbi, zato je sada, jer božić ravno za nedeljom opadne, dopustil zvanredno, da ovog ljeta na decembra 23-ga opadnjene nedelje štacuni i druga trgovična mesta čeli den moreju odprta biti.

Opomena.

Ravnateljstvo kr. pošte i ljetos opomi-

dali, ali još bolje je gledal začudjeno nemilostivni nadzornik. Papër, kojega je vu ruki držal, je poleg zakona napravljena lovna dozvolju bila za »Hollós Mátyása, Magjarskoga kralja«.

Doli skočiti iz konja i sa dubokim naklonom nazad dati dozvelju Mátyásu, to je dozvolniku jednoga časa čin bil.

Kralj se je smejal i namegnul mu je s okom.

— Vaše Veličastvo! — rekel je sada Szilágyi vodja — ako se njihovo veličanstvo tak zna osloboditi iz zapreke, molimo njih naj sada i nas osvedočiju pred ovim prejako točnim čoveku.

Jako rad — rekel je kralj. — Priatelj ja poznam ove gosponie i dobro stojim za nje. Dosta je to?

Nadzornik šumah se je naklonil vu sedlo si je sel i na reč kralja je odjahal.

Naravno je, da je čela šala kraljov čin bil, koj se je još dugo smejal zatem i veselil se je, da je svoje dva najvišeše službenike tak vu zapreku znal nagnati.

Iz magjarskoga L. R.

na občinstvo, da prilikom božičnih svetkov i novoga ljeta naj pošiljkov omotanje i atresiranje tak vrši, da ovo bez falinge i točno more na atresirano mesto dojtii. To s tem bolje mora učiniti občinstvo, jer prilikom nē dobrog omotanja i atresiranja pošta za kvar ne bude odgovorna.

Svadja.

Vugrinecz József i Bajzek Mihály iz Dráva-Vásárhelya su o. m. 2-ga iz krčme dimo iduć se porizimali na vulici i Bajzek je Vugrinecz Józsefa sa penecilom tak spikal, kaj doktori veliju, da samo za 18 dn bude ozdravel. Vitezki Bajzek je prijavljeni sudu. Iz naše strane samo to rečemo još, da bi jako dobro bilo, ako bi straže malo pozornije bile i takove slučaje priprečile, pak ako bi se i pripretili, onda takove Bajzek-forme vitezke ljudi malo priskrhnule.

Tatbina.

Iz nezakljenjenog kotca Bebernik Mihály verboveczkog stanovnika je prošlog m. 21-ga nepoznati krivec 3 komade guskah vu 8 korun 40 fill. vrednosti vkral. Žandarstvo je iztragu podiglo i med tem je pri Löwy Jakab trgovcu vu Polstrau našlo, gdo je povedal, da je ove prošlog meseca 21-ga od nepoznate goričanke kupil za 6 korun 20 fillerov. Iztraga dalje teče.

Medved.

Vu Fahrnau nemškoj občini se ja medvedom tancel jeden cigan. Zatem pak je vu krčmu otišel a medveda, je vuni ostavil, okolo kojega su se sva deca kak je vre to navada zišla iz sela, te su ga počeli srditi. Ali šala se je na žalost obrnula, jer je dražiti medved zgrabil jednoga tezaka deset ljet staro dēte i sa vlastitimi škrampli ga je pod se hitil i jako je oranil dēte. Morti bi ga na falate raztrgal, ako nebi na krič tam došli drugi ljudi, koji su oslobodili dēte. Cigana su zaprli i kaštigan bude zakaj je ostavil medveda vuni bez straže.

Tatbina.

Na kvar Ulicsny Károlya čakovečkog vinogradarskog nadzornika je iz farkashegyskih goric prošlog meseca 23-ga vu jutro 185 komadov amerikanskih cepljenih trsov vu 44 korun 40 fillerov vrednosti vkradjeno po nepoznatimi krivci. Štrigovsko žandarstvo jako išče krivce.

Opomena.

Čakovečko poglavarstvo opomina one čakovečke stanovnike, koji su još poreza dužni, da gledajuć na konca ljeta stēm prije naj platiju zaostatke, jer budu se pod egzekuciju vzete stvari o. m. 17, 18, i 19-ga skup pobrale i prodale.

Španjolski tolvaji.

Vu Los Chinojosos španjolskom selu se je prošle dane takva rauberija pripetila koja nas seća na cvetući rauberski svēt negdašnji. Vu oštariju sela su dva konjaniki jedan gospon i jedan sluga došli. Gospon je punih prstov sa dragoconjenimi kameni prstane imel. To se je tak dopalo oštarijašu i njegovi ženi, da su sve pohasnuvali, da ko-

nanjanik na noć pri njih ostane. Pozvali su ga i na večerju. Kad su se spat legli, je konjanik tajno odprl lesu dvora i čez nju je šest rauberov pustil nutri sa oružjem, koji su do onda vu blizini bili. Domače su sve zvezali, a sve, kaj je nekaj vredno bilo su odnesli. Sa tēm je konjanik sa celom bandom zniknul iz okolice.

Tatbina.

Iz zaprte stale Ambrus Jánosu čakovečkog stanovnika je o. m. 2-ga opet jeden nepoznati krivec vkral jednoga zimskoga kaputa i jeden par čizem. Ključenicu su potrtu našli. Žandarstvo išče krivca.

Krüger, kakti mudri Šalamon.

Francezke novine sada vnogo pišuju od staroga Krügera bivšega presidenta Afrikanskih republikah. Veliju, da je Krüger bil jako glasovit sudac. Kak je on rekel, sa tēm je bil svaki zadovoljeni. Jedenkrat su dva buri išli k njemu, dva brati, koji se nisu mogli pogoditi na razdelenja jedne zemlje. Krüger je posluhnul njihove tužbe, a zatem pak je sledeće rekel:

Zemlju budeš ti razdelil na dvoje, kakti je volja, ali svoj rēs bude si ov drugi zezbral prvi.

Niti mudri Šalamon nebi bil rekel od toga spametneše. Naravno je, da se je sada prvi brat trsil, da s čim pravičneše razdeli zemlju, nije znal kojeg rēsa bude si brat zezbral.

A drugoć pak je opet ravno tak jeden bur došel k njemu i prosil ga je za nekakovu službu pri vladi.

— Jeli znaš pisati i čitati? — zapita ga stari Krüger.

— Čitati znam, ali pisati nē.

— Jako mi je žal, tak te samo za kakovoga ministra morem deti, ali takva služba je na nesreću sada nē prazna.

Tatbina.

Od Schmidt Henrika vu Čakovcu je o. m. 5-ga vu jutro Redacek Róza kelnerica 1 par cipelah vkrala. Žandarstvo nju je predalo sudu.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	13.50 —
Zab	Zob	11.00 —
Rozs	Hrž	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.80 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	11.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	14.00 —
Sárga » »	» žuti	11.50 —
Vegyes » »	» zmēšan	10.60 —
Lenmag	Len	23.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Nyilttér*

E rovat alatt közöltéért sem alkai, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulard-selyem-ruha 8 frt 40 krtól

(feljebb — 14 méter) póstából és vámentesen szállítva! Minták póstafordulival küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes «Henneberg-selyem» 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

A Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziaszer, amely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölési alkalmaztatik **köszvényel, oszónál és meghűléseknel.**

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” csempézésre.

80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban újszólvan minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Buda-pestben.**

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt.

Dr. Kriegl József-féle valódi angol Tannochnin hajnövesztő kenőcs

1. megakadályozza a haj és szakáll időelőtti kihullását és megőrzését, elősegíti az új növesztést. Egy tégely ára póstadij és költésmentesen megküldve.

2. **3 korona,** az összeg előleges beküldése mellett. Az utalvány czimzandó:

Thierry A. gyógyszerháza az Órangyalhoz Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

Nagybani bevásárlóknak tetemes árengedmény.

Schneider-féle Páfrány-tokocskák (Galandócs elhajtó.)

Millió embernek e szer visszaadta teljes egészességét!

Kik galandócsban és gyomorbaiban szenvednek.

Pántlikagiliszta fejestől,

a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrovidebb idő alatt (6 nap alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélkül gyors és biztos eredményre vezet jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagiliszta féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasításával a bel- és külföldi részére a frt postai utánvételt vagy 3.50 előre való beküldéssel.

A pántlikagiliszta tünetei a következők: Az arcz halványasárga, hágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesóványosdás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztelenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomorral, egy gombolyag felszálása egész a nyakig, nyálösszegyülemés, a test megfáradása, gyomorsav, gyomorból, gyakori felhőgés, bégőres, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuro, szivó fájdalmak és szúrások a belekben, szivdobogás, a vérkeringés rendtelenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül bedálló főfájás, a búskomorságra való hajlam, életuntás és a halál óhajítása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resiczán, Fő-utca 55. (Bélmagy. orsz.)

4037. tk. 900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Novák Borbála végrehajthatónak Trojak János s társai elleni közösség megszüntetés iránti végrehajtási

ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő II. hegykerületi 225. sztkvben A725. hrsz. a. fentebb megnevezett peres felek nevén álló 294 □ öl nagyságu ingatlan s rajta levő I. népsorsz. haz 850 kor. becásrban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1901. évi január hó 10. napján délelőtt 10 órakor

a II. hegykerület községbiró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kiatási áron alul is eladattni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becásrának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kell igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kérehez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni. 788

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Csáktornyan, 1899. okt. hó 20-án.

7782. tk. 900.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az alsómuraközi takarékpénztárnak Narangya Balázs hodosáni lakos elleni végrehajtási ügyében 2200 kor. tőke, ennek 1900. évi január hó 20-tól járó 6% kamatai, 157 kor. 37 f. eddigi, 28 k. 90 f. árverés kérvényi költség mégis a már befolyt 92 k. 50 f. levonása utáni összeg kielégítése végett a n.-kanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a hodosáni 1281. sztkvben foglalt 88, 377, 381, 1515, 1516. hrsz. ingatlanokból erdő és legelő illetményből Narangya Balázst illető 1/4 rész 1058 kor. kikiálltási árban mint becásrban az

1900. évi december hó 31. napján d. c. 11 órakor

Hodosán község házában dr. Kemény Fülöp

ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladattni fog, mégis a Narangya György és Stefók Eva javára bekebelezett szolgálmi jogok epségben tartásával.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiálltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni. s a bevő a vételárt 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt tkvi hatóságnál és Hodosán község előljáróságánál megtekintethetők.

A kir. járásbiróság, mint telkkönyvi hatóság. 795

Perlakon, 1900. évi okt. hó 25-én.

M.K. EGYETEM VEJYTANI INTÉZETE: A KRISTÁLY SZT LUKÁCSFÜRDŐI HEJYFORRÁS IGEN TISZTA BICARBONAT ASVÁNYVIZ

KAPHATÓ: FÜSZERKÉRESKÉDESEK BEN VENDÉGLÖK BEN ÉS MINDEN VASUTI TKEZO KOCSBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlva. A legizletesebb és legolcsóbb ásványviz. Csáktornyan kizárólagos raktár:

Strahia Testvérek fúszér, csemege és ásványviz kereskedésében.

Nélkülözhetlen és utolérhetlen, hatása kitűnő. Világzcikk, kivitel minden országba.

THIERRY A. balzsama.

Felülmulhatatlan szer minden mell-, máj-, gyomorbetegség ellen. Külsőleg is hat. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, törvényeszkileg bejegyzett »a p a c z a« védőjeggyel van ellátva. Évente 6 millió üveg állittatik elő.

12 kis vagy 6 nagy üveg postán küldve 4 korona. Egy próbaüveg bérmentesen 1 korona 20 fillér. Széjjel-küldés csak előzetes fizetés esetén.

THIERRY A. centifolia kenőcse (csodakenőcs)

utolérhetetlen szivó erejű és gyógyíthatóság. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé tesz. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csonszut, ujabban egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyíthatóság mindenféle seb gulladásánál.

Próbatégyel bármintve 1 kor. 80 fill. Az összeg előre beküldendő.

Sok ezer elismerő irat áll rendelkezésünkre, melyek a föld minden részéből érkeztek. Ovakodjunk utánzatoktól. Valódi csak akkor, ha e czég neve és védjegye rajta áll:

A. THIERRY gyógyszerháza az „Órangyalhoz” Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

A cs. k. államv. hivatalnokok egyletének szállítója.

3864. tk. 900.

Arverési hirdetményi kinyomat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Nemezc Ferencz pernyáni lakos végrehajlatónak Szollár Józsefné szül. Ladics Ilona végrehajlatú szennvedő elleni 126 k. 98 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a nagykanizsai kir. törvszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő a felső-mihályfalvi 20. sztkvben A745—49. hrsz. a. 1. sz. ház szántófölddel és réttel 3 hold 1380 □ öl területű ingattal 1484 kor. becsárban, a IV. hegyszerületi 419. sztkvben A776. hrsz. a. 1. sz. ház udvarral 2 szántófölddel 2 hold 862 □ öl ingattal 1212 kor. becsárban

1901. évi jan. hó 17. napján délelőtt 9 órakor

F. Mihályfalva községhezánál, illetve **1901. évi január 17. napján délután 3 órakor** a IV. hegyszerület községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingattal becsárának 10% vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelelt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 787

Kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Csáktornyan, 1900. okt. 9-én.

5168. tk. 900.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbir. mint tlkvi hatós. közhírré teszi, hogy az alsómuraközi takarékpénztár r.-t. végrehajlatónak Narangya Balázs és neje Máté Anna végrehajlatú szennvedő hodosáni lakosok elleni végrehajlati ügyében 2200 k. tőke, ennek 1900. évi január hó 20. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj, 104 k. 29 f. eddigi, 55 k. 30 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a hodosáni 76. sztkvben 327. hrsz. a. ingattal a hozzátartozó legelő és erdőileltőség a végreh. törv. 156. §-a alapján eg. 290 k.; a hodosáni 1451. sztkvben 315. hrsz. a. felvett ingattal Narangya Balázs és neje Máté Anna nevének álló 130 k.; az u. a. tjkvben felvett 322. hrsz. ingattal u. a. nevének álló 1/4 része 328 k.; a m.-királyi 206. sztkvben 485. hrsz. a. felvett ingattal a végreh. törv. 156. §. alapján egészben 121 k.; az u. a. tjkvben 605. hrsz. a. felvett ingattal u. a. §. al. egészben 121 k.; az u. a. tjkvben 1027. hrsz. a. felvett ingattal u. a. §. al. egészben 39 k. végül a m.-királyi 232. sztkvben 585. hrsz. a. felvett ingattal Narangya Balázs nevének álló 1/4 része 10 k. kikiáltási árban mint becsárban az

1900. évi decz. hó 31. napján d. e. 10 órakor

Hodosán illetve Mura-Király községhezánál dr. Kemény Fülöp ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. 799

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Perlakon, 1900. jul. 31-én.

Kölgyek

figyelmébe!

Mint kitanult
fodrász

a
fésülés és fodrászat

minden nemére vállalkozom.

Tisztelettel

Kopjár Matild

Csáktornyan (Széna-tér).

PALAIS ROYAL

ORLAY SÁNDOR, perzsa csász., spanyol kir. udvari szállító.

BUDAPEST, IV. Koronaherceg-utca 8.sz.

GYÉMÁNT UTÁNZATOK,

PÁRISI LEGYEZŐK,

Chinai ezüst, bronz és bőr díszműárúk,
EZÜST BOTOK, DISZÁLLÓÓRÁK, EVŐKÉSZLETEK, STB. STB.

gyári árakon.

Képes árjegyzék ingyen.

Házeladás! Csáktornyan a perlaki-utca 222. sz. alatt levő ház pékmű-

hely és üzlettel, szabad kézből elköltözés miatt azonnal eladó. — Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

Hepp Ede, ugyanott.

802

Az ideiglenes tűzifaárak Csáktornyan házhoz szállítva:

egész kocsirakomány 5 öl 60 frt — 120 kor.

I. oszt. bükkhasáb ölenként 12¹/₄ frt — 24 kor. 50 fill.

I. oszt. gyertyánhasáb " 12¹/₄ frt — 24 kor. 50 fill.

I. oszt. szil- és tölgyhasáb " 11 frt — 22 kor.

Becses megrendeléseiket kérve s pontos kiszolgálást biztosítva

tisztelettel

Scheffer-féle

kat. kincstári és tűzifa-telep.

742 10—10

Törv. bejegyzett

védjegy

Világhírű orosz karaván tea
Popoff K. és C. testvérektől Moskvában.

(több európai udvar szállítói.)

Legfinomabb minőség.

Eredeti csomagokban kapható

Gránertestvéreknél Csáktornyan

valamint a monarchia minden elsőrangú fűszer és csemegeüzletében.